

VERSCHIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

f 1.00.
f 0.15.

en tot zes regels.
elken regel meer.
de 35 cts. zegelgeld.
ingen van geboorte, huwelijken en overlijden,
geplaatst tegen betaling van f 1, het zegel-
regt daaronder begrepen.

DINGSDAG 12 SEPTEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten M. Schooneveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau De Grondwet.
Jan Hendrikstraat, n. 259.

ABONNEMENTSPRIJS:

Voor 's Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks " 5.50.

Hoofd-Bureau voor Ned. Oost-Indië:

VAN HAREN NOMAN EN KOLFF, te Batavia.

Prijs franco per Landmail voor Java en buitenbezittingen
per jaar, met vooruitbetaling bij het nemen van het
abonnement f 70, Ned. Cour.

De Heeren Groen van Prinsteren en da Costa.

IV.

Wat nu? was de vraag, die "bij het algemeen voor-gevoel en de geruchten eener verandering van Minis-terie op aller aangezichten te lezen stond;" en wij zouden daarop met Mr. DA COSTA hebben geantwoord met de wedervraag: "wat anders dan een Ministerie GROEN?"; want, naar alle zuivere begrippen en usantiën van het constitutioneel stelsel, was, zoo er in April 1853 sprake kon zijn van eene verandering van Minis-terie "een Ministerie GROEN niet slechts mogelijk, maar het eenig mogelijke." Wel is waar, "in elken consti-tutionnelen Staat wordt de verandering van Ministerie (derhalve zoowel de vervanging als het ontslag) gemo-tiveerd door de zegepraal eener oppositie, die een eigen stelsel, een eigen vasten grondslag bezit;" en hier was geen zegepraal, hoe gering ook, merkbaar. Maar toch er was eene oppositie, welke tegen elk Ministerie, hetzij conservatief, hetzij reactionair of liberaal, gekant, vreemd genoeg, met elke rigting punten van aanraking had, zich op het parlementair gebied had gevormd en deze oppositie openbaarde zich uitsluitend onder de vlag van anti-revolutie. Zoo bleef dan bij den val van het Ministerie THORBECKE alleen die richting over, welke door vrienden, zoowel als door vrienden op velerlei wijze bekend was geworden, niet, zoo als Mr. DA COSTA schrijft: "met der daad te hebben getriomfeerd, maar als eene gestadige bestrijdster van de haar vlak tegenovergestelde" beginselen en handelingen van het Ministerie THORBECKE. Ja, hoogst opmerkelijk is hetgeen Mr. DA COSTA met andere woorden verklaart: "Zoo bleef alleen die anti-revolutionnaire richting over, welke bovendien door niets dat voorafgegaan was, gecom-promitteerd, en, in constitutionnelen zin, versch en ongerept voor het overige aan de Natie het bewijs harer praktische bevoegdheid in zeker opzigt schuldig was, en op dien grond, evenzeer door alle consequent-consti-tutionnele partijen in de gegevene omstandigheden moest worden verlangd." Gewis, wij scharen ons gaarne onder hen, die dat verlangen koesterden; omdat wij het reeds bij herhaling onbewimpeld hebben verklaard, ten einde ook aan de richting of partij zelve bij eigene ondervinding kon blijken, "dat de onmogelijkheid of onbestaanbaarheid van een kabinet in den bedoelden zin naar eisch was bewezen."

Wij stemmen evenzeer toe, dat het tot vorming van zulk een Ministerie niet aan een genoegzaam personeel zou hebben ontbroken, vermits nu toch reeds aan de Natie gebleken is, dat de Ministers van Oorlog, van Marine en van Koloniën in elk kabinet, van welke rigting ook, zitting nemen. Met het oog daarop zeker schrijft Mr. DA COSTA:

"Ik sla het oog op mannen, die lang vóór en in 1853 uit de rangen onzer anti-revolutionnaire rigting tot vertegenwoordigers der natie in de Tweede Kamer gekozen zijn. Ik maak mij sterk, uit dezen in eene eerste plaats, uit nog vele anderen, die in hunnen werkring, die door hunne geschriften, werkzaamheden, ondervinding, politieke, administrative, judicieelen, met lof en eer bekend zijn, eene lijst te vormen ter beoordee-ling van niet blind-partijdige wederpartijen, om daarop dan met eenel onzer anti-revolutionnaire vrienden "zoo beperkt is, dat in de eerste plaats aan God, den Koning en het Vaderland, door meerderlei ondervinding geoefende, door prijsens-waardige mannen op hunne heert gepreze men. Stel, dat de Natie zonden kunnen gevonden worden. Maar moeten dan wij niet voor alle vakken Staatslieden uit die zoo zeer miskende en afgekeerde zoodanigen zijn, die in een homogeen minis-terie geene specialiteiten van iets of wat minder gekarakteriseerde zonden mogen opnemen?"

Maar nu komt het ons vreemd voor, na zulke stel-lingen, verklaringen, het denkbeeld te zien doorschemeren, dat Ministerie GROEN als Ministerie van transitie. "De vraag is dus niet — immers nog niet — over de al-

of niet mogelijkheid van een Ministerie GROEN op den duur; zij bepaalt zich hier nog slechts bij zijne al- of niet noodwendigheid tot oplossing, speciaal, van het probleem, dat bij de afreding van het Ministerie THORBECKE aan zijne opvolgers was nagelaten. Dat probleem was geen ander of minder dan: wegneming van het voor God en menschen wettig Protestantisch bezwaar, zonder krenking van eenig grondwettig recht daar tegenover der Roomschen."

En nu staan wij een oogenblik stil; omdat een dichterlijk tafereel in aantocht is van hetgeen een anti-revolutionnaire Ministerie, aan het bewind geraakt, zou hebben verrigt. Wij zullen later wellicht dat tafereel in oogenschouw nemen; maar nu komt weder de vraag voor, die met schuchterheid wordt gedaan en met meer juistheid kan worden beantwoord: "Wat nu? een Ministerie GROEN? Neen; een Ministerie DONKER-VAN-HALL."

Nu worden ons de bedenkelijke blikken in de Koninklijke audientie-zaal te Amsterdam verklaarbaar, en al zijn zij niet zoo geheel meer onwelwillend of verschrikt: er ligt toch in die blikken eenig spoor van onwelwillendheid en schrik, dat zich het liefst laat verbergen door den twijfel aan de mogelijkheid, en zich rustig waant bij de gedachte aan ontijdig bezwaar.

En dan die zekerheid, welke den twijfel opheft: "geen Ministerie GROEN"; zij wordt vernomen met toejuiching, en het hart, dat voor Vaderland en Oranje gloeit, klopt niet minder hard, nu het Hoofd van den Staat zijne keuze heeft gevestigd, maar de anti-revolutionnaire partij ter zijde liggen liet.

Nu is er geen twijfel aan, of de verandering van het Ministerie heeft plaats gehad onder miskenning der zuivere begrippen en usantiën van het constitution-nele stelsel; zonder verandering van regeringsstelsel en slechts met verwisseling van personen.

Waar vinden wij in het programma van het opgetreden Ministerie eenig blijk, dat daar aan de oplossing was opgedragen van een door het vorig Ministerie nagelaten probleem? Men zal deze oplossing toch waarlijk niet zoeken in de wet, regelende het toezigt op de kerkgenootschappen?

Nu moet alles wegvallen, wat van de zijde der anti-revolutionnaire partij is aangevoerd, om hare beginselen met die van de April-beweging te vereenzelvigen; al die fraaijgheden van de "Protestantsche eigenaardigheid der Natie, nationaal protest, afkeer van Staats-alvermogen"; al die zoogenaamde christelijk-historische aardigheden, uitnemend geschikt, om tot onderwerpen te worden gekozen voor leesbeurten in vriendenkringen; maar waarvan de Natie, evenmin als het Hoofd van den Staat, gediend wil zijn.

Een Ministerie GROEN? Wat anders dan een Ministerie GROEN? Ja, wat anders? uit de rigting, "die zich dikwerf of uitdrukkelijk verklaard of met der daad getoond had in beginsel en wezen met het gevallen Ministerie eenzelvig te zijn". Dat Ministerie nu, zoo als het door Mr. DA COSTA gekarakteriseerd wordt, viel in den grondtoon van onzen tijd en van onze Natie. Door die erkenning is de staf gebroken over de anti-revolutionnaire partij, welke geen verleden kent, aan welke geen politiek leven wordt gegund, en die slechts op de toekomst hoopt.

Wat anders dan een Ministerie GROEN! Daaraan, dat Mr. DA COSTA geen staatsman, maar een dichter is, is het toe te schrijven, dat ons, onwillekeurig, in den "merkwaardigen brief" de zegepraal op de Nederlander wordt toegekend.

De 's Gravenhaagsche Nieuwsbode beklagt zich ook over het besluit van den Gemeenteraad omtrent de vergrooing van het Badhuis en "bewondert den moed der meerderheid van den Gemeenteraad. Sedert kort mag de residentie zich verheugen, dat zij door geene schulden wordt bezwaard, maar hare gewone inkomsten zijn f 105,000 jaarlijks verminderd. Hare uitgaven nemen toe en breiden zich uit. Het onaange-name vooruitzicht bestaat, dat er eene nieuwe belasting zal moeten worden ingevoerd. En op het oogenblik dat dit een en ander in den Raad zelve ter sprake gebragt wordt en men den finantiëlen toestand der gemeente met donkere kleuren schetst, op dat zelfde oogenblik gaat men eene geldleening aan, waardoor een belangrijk bezwaar van rentebetaling en aflossingen op de gemeente wordt gelegd."

De Nieuwsbode heeft geen regt, om zich over dat besluit te beklagen; zij heeft tot dat besluit medegewerkt, zoo al niet daartoe aanleiding gegeven. Als men gestadig de gemeente-besturen opmerkzaam maakt op de ongeoorloofde en onbetamelijke perken, die bij de gemeentewet zijn gesteld, ten aanzien van de zelfstandige regeling hunner huishoudelijke belangen, dan kan het immers niet anders, of men gevoelt, dat men zich te minder heeft te bekreunen om de publieke opinie en nog veel minder, als het toezigt van het gewestelijk bestuur in de onvermijdelijke goedkeuring der gemeenteraads-besluiten vóór hunne uitvoering onnoodige inmenging wordt genoemd: hoe zal men dan letten op het geschrijf van dagbladen, die zich een oordeel over die handelingen durven aanmatigen? De wil des gemeenteraads zij een ieder tot wet, waarvan men de innerlijke waarde niet heeft te beoordeelen.

Als men op hoogen toon de onuitvoerlijkheid der gemeentewet tracht aan te toonen, waar zij vaste regels stelt, bij de heffing van plaatselijke belastingen in acht te nemen en men elke poging niet slechts goedkeurt, maar zelfs ondersteunt, om het bestaande stelsel te behouden of uit te breiden, dan voegt geene klachten over ondragelijke lasten; want de ondervinding leert immers, dat het plaatselijk accijnsstelsel zoo verleidelijk, ja verderfelijk voor een zuinig huishouden is, dewijl men de accijns met meer gemak dan eenige andere belasting verhoogt.

Als de Nieuwsbode reden tot klagen wilde zoeken, in overeenstemming met de door hem ten aanzien der gemeentewet beledene beginsels: waarom deze niet gezocht in de ontijdige ruchtbaarheid, welke het genomen besluit der geldleening erlangt en in den onbetamelijken weg, dien men kan inslaan om de uitvoering van dat besluit door een beroep op het gewestelijk bestuur te verhinderen? Dat was met veel meer regts van de Nieuwsbode te wachten.

Als men de loftrumpet steekt over het belastingstelsel, "waarbij de residentie wel vaart en bloeit": hoe kan men dan klagen over iets, dat aan dat stelsel geen de minste schade kan toebrengen, maar juist uitnemend geschikt is, om de weldaden van dat stelsel te overvloediger te doen genieten?

Wie ziet niet in de gemeentewet de ontwikkeling van het beginsel, dat de ontwerper ergens aldus beschreef: "Zoolang wij in ons gemeentewezen publiciteit missen, zal de groote weg tot verbetering zijn gesloten. Zonder publiciteit geene hervorming. Hervorming heeft den onverzettelijken aller vijanden, de gewoonte, tegen zich. Gewoonte is vooroordeelziek, dewijl zij zonder onderzoek haren gang gaat; en vooroordeel ruimt voor geene magt dan voor publiek onderzoek het veld." Die de strekking der gemeentewet bestrijdt, huldigt immers eene tegenovergestelde rigting? "Waarom dan geklaagd over een besluit van den gemeenteraad, dat juist in die rigting voegt?"

De Nieuwsbode vraagt, "of die geldleening zal dienen, om eenig groot of grootsch werk te onderne-men?" Gewis, in het stelsel van de Nieuwsbode zelf is de aanbouw van twee vleugels aan het badhuis te Scheveningen een nuttig werk; want daardoor zal het aantal "strangers and foreigners" aangroeijen, dat nu reeds zoo belangrijk in de plaatselijke accijnsen bijdraagt. Eene vergelijking toch van de nu ingediende begrooting voor 1855 met eene van ettelijke jaren vroeger, bijv. van 1839, 40 of 41, zou ons eenigzins op de hoogte kunnen brengen, of de finantiële toestand werkelijk gunstiger geworden is. Nemen wij de begrooting

van 1839, omdat het cijfer meest nabij dat van 1855 komt, zijnde destijds in ontvang en uitgaaf f 743,000 en nu f 741,000.

Men had in 1839 eene aanzienlijke som nodig voor intressen en aflossingen van negotiën van p. m. f 125,000 en thans slechts f 4,000.

Men kon echter toen nog eene som van f 35,000 tot aanbouw van eene rijkschool op de begroting stellen, en f 49,000 uittrekken voor onderhoud van huizen enz. Thans is er voor een nieuw werk niets, voor onderhoud van huizen nog geen f 20,000 uitgetrokken.

Destijds werd aan belastingen van verschillenden aard gerekend op: grond. en personeel . f 28,000.
accijns eetwaren " 268,000.
" dranken " 163,000.
" brandstoffen " 122,000.
f 581,000.

en in 1855 op f 612,450.
af perceptie " 35,430.

f 577,020.

Eene belangrijke vermindering, niettegenstaande de groote aanwas van bevolking, ook zelfs met inbegrip van de afgeschafte belasting op het varkens- en schapevleesch.

Eene geringe bijdrage tot juiste waardering van de uitkomsten van een belastingstelsel, dat men zoo gaarne in bescherming neemt en eene flauwe schets van den geldelijken toestand onzer gemeente, die wij nog meer zouden kunnen uitwerken. Voor ditmaal genoeg, om onze stadgenooten dubbel wakker te schudden voor de op handen zijnde verkiezing voor twee leden van den Gemeenteraad.

De Nederlander beantwoordt in No. 1289 de vraag: „Zijn de eischen der anti-revolutionairen aan dit Ministerie overdreven geweest?”

Na onderscheidene breede aanhalingen, waardoor bijna drie kolommen worden gevuld, treft men ten slotte deze vragen:

„Is het wonder, dat wij niet onvoorwaardelijk ministerieel hebben kunnen zijn?”

„En mag het ons niet, als bewijs van onpartijdigheid, in rekening worden gebracht, dat de anti-revolutionairen, zoo dikwerf het zonder verzaking van beginselen mogelijk was, zelfs dit Ministerie ter zijde hebben gestaan?”

Wij durven nu wel vragen, of het vorig Ministerie zich wel over eenig blijk van onpartijdigheid onder gelijke omstandigheden hebbe te verblijden gehad?

De Nederlander beklagt zich over de geringe belangstelling van de kerkelijk-liberale partij in den brief van Mr. de Costa.

De Morgenster niets.

De Fakkel weinig. Evenwel het No. van 8 Sept. legdenstraff die klagt door talrijke aanhalingen en enkele aanmerkingen.

Met genoegen lezen wij daaronder het volgende:

„Wij wagen eene gissing. Het aandeel der anti-revolutionairen in de April-beweging had een bloot staatkundig doel. Bij den vermoedelijken val van het Ministerie Thorbecke, zochten zij van de teugels van het bewind zich meester te maken. Dit mislukte zijnde, moesten met behulp van de anti-papisten en anti-Thorbeckianen de buitengewone verkiezingen aan de bereiking van dat doel worden dienstbaar gemaakt. Waarlijk liberale, kundige, brave, kordate, geleerden, zelfs hooggeleerde mannen lieten zich tot dat einde door de partij gebruiken, zich verenigende met hare leen- en dienstmannen tot heil, gelijk het heeten moest, „van Koning en Vaderland.” De hoofd- en hofstad, beiden wilden van geen coalitie weten, waarover de Costa in zijn brief zich nog een bitzen uitval veroorlooft. Het getal der anti-revolutionairen in de nieuwe Kamer was niet zoo groot als waarop men gehoopt had. Doch eene schrandere taktiek kon het Ministerie van transactie spoedig doen vallen, en dan!... Doch daartoe verkozen de kerkelijk en waarlijk politiek-liberalen niet mede te werken. Dit verbitterde de vrienden en de scherpste pijlen schoten zij nu op nieuw tegen ons af.”

Reeds in November 1852 werd de partij der anti-Thorbeckianen door den heer Groen met zeker doel ondersteund. „Ik wil gaarne mijne vrienden regtvaardigen voor den jcer, waarmee zij, niettegenstaande „verscheidenheid van beginselen, tot de verkiezing van „de leden dezer partij hebben medegewerkt.” (Bijblad, 18 November 1852.)

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Een onzer binnenlandsche bladen deelt den tekst mede van het antwoord van Rusland op de gestelde vredesvoorwaarden. Dit stuk vervat in eene dépêche van graaf Nesselrode aan vorst Gortschakoff te Weenen, is gedagteekend, van Petersburg, 14/26 Aug. Vooreerst doet graaf Nesselrode daarin uitkomen, dat Rusland aan de Duitsche belangen reeds groote opofferingen heeft gedaan, door het ontruimen der vorstendommen, daar de vijanden van dat Rijk daarvoor de handen vrij hebben om zich op het Europeesch en Aziatisch kustgebied te werpen. „Aan de

Duitsche mogendheden vroeg Rusland niets, maar wij wenschten te weten, of ten minste hijaldien de ont-ruiming zou zijn volbragt en daardoor voldaan aan de ver-plichtingen, welke Oostenrijk tegenover de mogendheden had op zich genomen, wij konden rekenen dat hij ophouden zou gemeene zaak te maken met dat lud verklaarde voornemen om Ruslands zedelijke en stoffelijke verlaging te bewerken. Terzelfder tijd en ten blyke van onze vrede-lievende bedoelingen, — zegt graaf Nesselrode, — ver-kladden wij ons insgelijks bereid om, reeds vooraf, tot de beginselen van het protocol van 9 April toe te treden.”

In plaats van nu te antwoorden op openingen of vragen regstreeks tot Oostenrijk gerigt, zegt graaf Nesselrode, worden vredes-grondslagen aangeboden, „die, wat den vorm betreft, het alteminst geschikt zijn, om met eere door ons te kunnen worden aangenomen,” en waarvan de inhoud, volgens de erkenning van de Fransche regering is: 1o. vernietiging van onze vroegere tractaten; 2o. vernietiging der maritieme etablissementen, die bij gemis van alle tegenwigt gezegd worden eene bestedige bedreiging op te werpen tegen het Ottomanische rijk, en 3o. beperking van het Russische gezag in de Zwarte Zee.”

De graaf van Nesselrode doet opmerken, dat Oostenrijk vermaant ze zonder voorbehoud aan te nemen en er echter de waarschuwing bijvoegt, dat de zeemogendheden ze niet als juist en bepaald beschouwen en zich voorbehouden ter gelegener tijd ze te wijzigen naar gelang der oorlogsge-beurtenissen; de graaf zegt „dat de aanneming dier grondslagen door ons dus niet voldoende zou zijn, om ons de zekerheid te verschaffen zelfs de vijandelijkheden te zien eindigen.”

De graaf zegt, dat daar Oostenrijk verder gaat en de verplichting op zich heeft genomen, om op geene andere grondslagen te onderhandelen, „het overbodig werd voor-waarden te onderzoeken, die, terwijl men ze voorstelt, als geldend en aangenomen worden verklaard; voorwaar-den, die, moesten zij blijven, zoo als zij ons heden wor-den gesteld, zouden doen onderstellen, dat het Russische Rijk reeds tot het uiterste is gebracht door de uitputting van eene langdurige worsteling,” en die, zegt graaf Nes-selrode, wel verre van een hechten en duurzamen vrede te verzekeren, tot niets anders zouden leiden, dan dien vrede aan eeuwigdurende verwikkelingen te onderwerpen.

De Keizer verwerpt deze uitlegging van de toetreding tot het protocol. Hij betreurt geen gevolg aan de gedane mededeelingen te kunnen geven, daar gen. staat, in plaats van in de overgrote gedane opoffering van de zijde van Rusland, die zonder eenige vergelding blijft, een middel te zien om met eere gestand te doen aan de verplichtingen, welke hij tot dusverre op zich had genomen, gemeend heeft integendeel door nieuwe, naauwere en meer omvat-tende verbindtenissen zich te moeten aansluiten bij de Westersche mogendheden, de vijanden van Rusland.

Rusland meent de maat zijner concessien te hebben vol-gemet en de verdere zorg om bepaalde grondslagen van onderhandeling vast te stellen aan het lot van den oorlog te moeten overlaten.

De dépêche eindigt met deze woorden:

„Reeds is de Oostenrijksche regering onderrigt, dat beweegredenen eenig en alleen een allernoodzakelijkst gevolg van onze strategische stellingen, de Keizer hebben doen besluiten aan zijne troepen bevel te geven zich ach-ter de Pruth bijeen te trekken. Maar binnen onze gren-zen teruggekeerd en ons tot de verdedigende wijze van oorlogvoeren bepalende, zullen wij in deze houding afwachten dat billijke openingen ons in staat stellen onze wenschen voor het herstel des vredes overeen te brengen, met onze waardigheid en onze staatkundige belangen, terwijl wij zullen vermijden om van onzen kant zonder bestaande noodzakelijkheid, tot vermeerdering van verwik-kelingen aanleiding te geven, maar tevens besloten om standvastig ons grondgebied te verdedigen tegen de aan-vallen van buiten, van welken kant die ook mogen ko-men.”

De Oostenrijksche regering heeft harerzijds eene circu-laire uitgevaardigd, waarbij zij te kennen geeft, dat zij het antwoord van Rusland, houdende weigering van de gedane voorstellen, niet als een casus belli beschouwt. (Zie Duitse post). Te Parijs zou men niet zeer te vreden over die verklaring zijn. Wij gelooven, dat dit alleen het geval is met dat gedeelte van het publiek, dat zich een verkeerd denkbeeld van den toestand der zaken heeft ge-vormd, en dat de regeringen, die beter ingelicht zijn, zich over dat besluit van Oostenrijk, na al het voorafge-gane, niet kunnen verwonderen.

Het gerucht, dat de heer Buol Schauenstein zou af-treden, achten wij zonder nadere bevestiging, geene aan-dacht waardig.

De Pruisische regering heeft harerzijds insgelijks in eene circulaire aan hare diplomatieke agenten haar oordeel over het antwoord van Rusland doen kennen. Pruisen wil niet alleen Duitschland in geen oorlog tegen Rusland wikkelen, maar is zelfs van oordeel, dat de gestelde vredes-voor-waarden niet onveranderlijk zijn.

De correspondenten uit Konstantinopel, die thans tot 30 Aug. loopen, bevestigen het vertrek van de expeditie naar de Krim den 21en dezer. Men wacht daar, even als in geheel Europa, met gespannen aandacht den uitslag van die grootsche onderneming af. De Fransche en En-gelsche bladen zijn gevuld met meer of min stellige mededeelingen daaromtrent, die wel eens met elkander in strijd zijn. Zoo stelt men het cijfer van de troe-pen, die daaraan deel zullen nemen, tusschen 60,000 en 100,000 man, waaronder de 25,000 man zeelieden. Voorts spreekt men van eene reserve, die te Varna zal blijven, gereed om overal heen vervoerd te worden, waar versterking noodig mogt zijn; men wil zelfs, dat dit corps 40,000 Franschen en 10,000 Turken sterk zou zijn, zonder nog het leger van Omar-Pacha te rekenen, dat eene nut-tige afleiding in Bessarabie of tegen het schiereiland Péro-

kop zou kunnen doen, waar de vloeten het binnen-tijd zou kunnen overbrengen, nadat het expedi-tie naar Sebastopol is overgevoerd. In elk geval zal de Rus-then welligt, terwijl wij deze regelen schrijven, de kusten van de Zwarte Zee gevoerd wordt, een duchtste zijn, waarvan de geschiedenis van latere melding maakt.

Ondanks de tegenstrijdige beweringen der Duitse den, weet men thans, dat de Russen den 1 dezer en Ibraïla hebben ontruimd. De geheele vaart op Donau is thans vrij.

Dezelfde dépêche deelt mede, dat de Oostenrijksche pen, zoo als verwacht werd, den 6den dezer Boos hebben bezet.

Het berigt, dat Schamyl een hevigen aanval tegen Russen heeft gedaan, waardoor de troepen, die Ka dreigden, gedeeltelijk tegen hem zijn opgerukt, be-zich. Dit is gelukkig voor het Turksche leger, dat tijt heeft zich te reorganiseren. De Fransche Ma deelt mede, dat Mustapha-Pacha tot opper-bevelhebber het Turksche leger in Azie zal worden benoemd; dépendance Belge daarentegen houdt vol, dat Pacha, de verdediger van Kalefat en de beste luit van Omar-Pacha tot die betrekking zal worden gen.

Uit Spanje deelt men mede, dat den 4 dezer de de voorloopige kiezersvergaderingen hebben plaats. Men heeft de leden van een centraal comité gekoz-meeste benoemingen, die bekend zijn, vallen op p-sisten. De onrust, die in de provincien door het van Maria Christina is ontstaan, begint te bedaren. Z den 3 dezer, is zij onder begeleiding van den generaal rigo en 300 ruiters de grenzen van Portugal overgela. Niets is nader bekend geworden omtrent de ziekte haar zou hebben overvallen.

Volgens de Espana zou de regering twintig gonten van provincien willen afzetten, die hare zienswij in alle opzigten deelen. Aan dat plan zou men de geruchten omtrent de vervanging van den heer Sant door den heer Madoz, als minister van binnen-zaken, moeten toeschrijven. Men meent algemeen te dat de Amerikaansche gezant, die een verlof heeft gen, niet op zijn post zal terugkeeren.

De zittingen van het Parlement van de Jonische den zijn tot 18 Maart van het volgend jaar verda.

De Hansa heeft berigten uit New-York aangebr is geenerlei staatkundig nieuws. De berigten omtre ogst zijn niet gunstig. De aardappelenziekte heeft lijke verwoestingen aangerigt en de groote droogte zulk een nadeeligen invloed op de granen gehad, niet het vierde gedeelte van den gewonen oogst op. Een dagblad uit Ohio schat het nadeel op 100 dollars.

ENGELSCH POST.

London, 9 Sept. Prins Albert is heden te teruggekeerd.

— De Koningin, de Hertogin van Kent, en de en Prinsessen van de Koninklijke familie hebben de Egyptische fregat Faid Gehat in de haven van Sot-ton bezocht.

— Volgens het laatste maandelijksche overzicht staat van de Engelsche bank tot 8 Sept. was 19,857,564 ponden aan papier aan toonder in dat is eene som van 195,850 ponden minder, an en muntmateriaal was er voor 13,368,371 ponden zig, dat is 267,053 ponden minder dan in de vorige

DUITSCH POST.

Weenen, 6 Sept. De Oostenrijksche regering aan hare diplomatieke agenten in het buitenland en culaire gerigt, waarvan de hoofdinhoud is:

Rusland heeft in zijne laatste nota geweigerd waarborgen te geven, die Oostenrijk heeft voorged. Pruisen heeft ondersteund. De weigering wordt de gematigdste bewoordingen te kennen gegeven heeft te gelijktijd de plegtige belofte hernieuw de Donau-Vorstendommen onmiddellijk ontruimd worden.

Wat Oostenrijk betreft, het volhardt in de overtu dat de vier voorstellen de geschikte elementen be- om tot grondslag te dienen van het herstel van den zonder het Europeesch evenwigt te verbreken. Zij thiseert dus thans, even als vroeger met de West- mogendheden en wacht van hare krijgshadrijen resultaten voor den toekomstigen vrede af.

Het tractaat tusschen Oostenrijk en Pruisen al zijne kracht. Het tractaat betrekkelijk de bezele Vorstendommen door Oostenrijk zal geheel en worden ten uitvoer gelegd. Intusschen bestaat tegenwoordigen staat van zaken voor Oostenrijk onmiddellijke oorzaak tot oorlogsverklaring. Het zal afwachten; maar daar het het regt heeft, zich de ver- toe te schrijven de plannen van Rusland tegen Te hebben verijdeld, zal het zijn tegenwoordig: bloe- gewapende onzijdigheid niet verlaten, ofschoon meer kracht gevende dan tot nog toe het geval was.

— Men schrijft van hier aan de Cölnische Zei- dommen, prins Gortschakoff, zijn broeder te heeft medegedeeld, met verzoek om er het Oosten- kabinet kennis van te geven, dat het grös van den 20 Sept. de Pruth zal zijn overgetrokken. De over- sen zullen den 1 Oct. die provincien hebben verlaten.

— De Oostenreicher Correspondenz deelt mede het verbod van invoer in de Oostenrijksche sta- Cölnische Weser en Nord-Deutsche Zeitung, de te Hanover uitgegeven, thans is opgehouden.

— Men wil, dat de Fransche legatie alhier, ling heeft ontvangen, dat den 30 Aug. van

Parijs aan de admiraals in de Zwarte Zee bevel is gezonden, ommedelk Olessa ten strengste te blokkeren.

Hamburg, 8 Sept. Men heeft eenigen tijd geleden medegedeeld, dat het Zweedsche Gouvernement aan den Rijksdag een voorstel heeft gedaan, strekkende om de wijze van uitoefening van het Koninklijk gezag, gedurende afwezigheid, ziekte of eenig beletsel van den soeverein te wijzigen. Tot nog toe werd die magt onder dergelijke omstandigheden uitgeoefend door eene regerings-commissie van acht leden. Het voorstel des Konings strekte om den kroonprins of den naasten mannelijken erfgenaam van den troon voor die commissie in de plaats te stellen. Men meldt uit Stockholm, dat het constitutionnele comité van den Rijksdag, bestaande uit leden van de vier Kamers, die vereenigd die Vergadering zamenstellen, met 14 stemmen tegen 10 het regerings-voorstel heeft verworpen, als in strijd met de constitutie des Rijks. Dientengevolge beveelt de commissie de aanvaarding niet aan den Rijksdag aan.

FRANSCH POST.

Parijs, 9 Sept. Men spreekt hier van eene dépêche uit Weenen, waarbij graaf Buol, de Minister van Buitenlandse zaken, die, naar men wil, zeer overhelt tot een verband met de Westersche mogendheden, zijn ontslag zou hebben aangeboden.

Men is hier veel minder te vreden over Oostenrijk, sedert den laatste te Weenen gehouden Ministerraad. Er is zelfs sprake, eene categorische verklaring aan het Oostenrijksche kabinet te vragen.

Brieven uit Varna melden, dat de expeditie bepaald den 2den zal vertrekken. Prins Napoléon is tegen den raad van zijne geseheeren naar het leger vertrokken.

De proclamatie van den keizer de St. Amand zegt o. a. 'Het uur is gekomen, om te strijden en te overwinnen. De vijand heeft ons niet aan den Donau afgewacht. De Voorzienigheid, die ons voor de moerassen aan die rivier heeft bewaard, roept ons naar de Krim, een gezond land zoo als het onze, en naar Sebastopol den zetel van de magt van Rusland, naar die muren, waar wij den waarborg tot den vrede en tot terugkeer naar onze haardsieden gaan halen. De onderneming is grootsch en uwerwaardig. Hij wijst op de hulpheren, die ter uitvoering daarvan ter beschikking staan: de vloeten met hare 3000 stukken en 25,000 dappere matrozen; een dapper Engelsch leger; eene keur divise Ottomaansche troepen en de keur van het geheele Fransche leger. De Maarschalk ziet in dat alles meer dan waarborgen van weislagen; hij ziet er het welzijn zelf in. Hij eindigt met de woorden:

'Weltra zullen wij te zamen de drie verbondene vlaggen van de muren van Sebastopol wapperende, begroeten met onze nationale kreet: *leve de Keizer!*'

Men zegt, dat eenig leden van de academie den Keizer tot die zonden willen benoemen in de plaats van den heer Engelot, die overleden is.

Den 8den hebben te Boulogne groote manoeuvres plaats gehad; in tegenwoordigheid van den Keizer en van Prins Albert. Gedurende een rusttijd is er een heerlijk dejeuner van 60 converts door den Keizer aangeboden. Ten 11 ure des avonds keerde Prins Albert naar Engeland terug. Geheel Boulogne was geillumineerd. De Keizer vergezelde den Prins tot op de boot. Daar hebben zij elkander omhelsd. Het yacht vertrok onder daverende toejuichingen en de salvo's van het geschut.

De *Moniteur* bevat een decreet, waarbij de Keizer, op voordragt van den Minister van Staat, eene commissie benoemt, om de correspondentie van Napoleon I, die in verschillende archieven en in de handen van enkele particulieren verspreid is, bijeen te brengen en te regelen.

Madrid, 5 Sept. De *Diario* meldt, dat de gouverneur van de provincie Oviedo beslag heeft gelegd op de steenkolenmijnen in die provincie, die aan den Hertog van Rianzarès, gemaal van Maria Christina, behooren.

In de provincie Badajoz weigert men de belastingen te betalen. Te Jerez de los Caballeros heeft men de gemeentegoederen en zelfs de goederen van eenige particulieren verdeeld.

Het Gouvernement houdt zich ernstig bezig met overwegingen betrekkelijk den materiëlen toestand.

Men vreesd zeer voor het naderen van de cholera; volgens de laatste berichten is zij op 25 mijlen van Madrid, en men wil zelfs dat die ziekte te Aranjuez (40 mijlen van hier) heerscht.

De heer Soule, de Amerikaansche gezant, is vertrokken. Men meent, dat hij niet zal terug keeren. Voor zijn vertrek heeft hij aan de bladen een brief gerigt, in antwoord op de hevige aanvallen, die een gedeelte van de pers tegen hem richtte; alle bladen hebben de opneming van dien brief geweigerd.

Het vertrek van Maria Christina heeft in de provincien diepen indruk gemaakt; dank zij de standvastigheid van de eenheid, begint men intusschen overal tot rust te komen.

De bladen, die de regering ondersteunen, raden haar aan, af te zien van het proces tegen de opstandelingen van 28 Augustus.

De heer Domenech, ex-minister van finantien is te Lisabon aangekomen. *El Tribuna* meldt, dat de heer Sartorius te Bayonne is aangekomen en zich naar België begeeft. Hij zou uit Madrid ontsnapt zijn, in de uniform van de soldaten, die de Konigin-Moeder begeleiden.

BEIGISCHE POST.

Brussel, 10 Sept. De Belgische bladen gaan voort met het maken van gissingen omtrent het handhaven of aantrekken van het ontslag door de leden van het kabinet aangeboden. De *Indépendance* beweert, dat al die geruchten onjuist zijn, daar er nog geen bepaald besluit is genomen, althoof dat blad het zeer verklaarbaar zou achten

wanneer het Ministerie in functie bleef, tot dat het aan de Kamers de redenen van zijne handeling had blootgelegd.

Het Hof van appel heeft in raadkamer ook den heer van der Elst verwezen naar de rechtbank van correctionele politie, op het verzet van den procureur des Konings tegen zijne vrijspraak.

Brussel is rustig. Er hebben nog onderscheidene arrestaties wegens de laatste wanordeligheden plaats gehad.

Binnenland.

's Gravenhage, 11 September.

Bij Koninklijk besluit van den 8sten September 1854, no. 48, is de heer J. C. Baud, oud-Minister van Kolonien benoemd tot Minister van Staat.

* Z. D. H. Prins Michiel de Woronzow, die in het *Hotel de Bellevue* is afgestapt, wordt vergezeld door prinses de Woronzow, de prinses Elisabeth de Woronzow, gebr. de Branitska, de grayin Barbe de Choiseul Gauffier, geb. prinses Galitzine, den kaplt.-adjutant Erploff, den secretaris Minciaky, den doct. Zinker, en den heer A. van Seiborska, benevens vele bedienden. HH. DD. HH. den Prins en de Prinsessen de Woronzow werden dadelijk na derzelver aankomst in gemeld hotel, een bezoek gebragt door Z. Exc. den heer Lomonosoff, gevolmagtigd Minister van Z. M. den Keizer aller Russen bij het Ned. Hof. Na een langdurig onderhoud, deden de hooge gasten met Z. Exc. een toertje met open rijtuig, en gebruikten daarna het middagmaal in gemeld hotel. Zij zijn lieden naar het groot stedelijk badhuis te Scheveningen vertrokken, om de baden te gebruiken. Den 15den dezer verwacht men in de residentie nog eene aanzienlijke Russische familie.

* In de residentie zijn aangekomen en aan het hotel de *Europe* afgestapt, de graaf en gravin Otto van Vitzhum, en gevolg, komende van: Dresden.

* Tengevolge der daling van den prijs der rogge is het maximum van den prijs van het roggebrood verminderd met eene halve cent, en alzoo bepaald op 16 cents het ned. pond.

Doch, daar de teruggave plaats vindt uit de spaarkas ter voorziening in buitengewoone duurte van het brood, tot een bedrag van eene cent, blijft de prijs voor de ingezetenen op 15 cents het Ned. pond.

* Men verneemt, dat het gerucht, volgens hetwelk de bataillons grenadiers en jagers den 17 dezer, uit het kamp alhier zouden terugkomen, (om bij de opening der Kamers op 18 dezer, dienst te doen) geheel ongegrond is.

* De buitengewone paardenmarkt, die heden alhier wordt gehouden, werd door goed weder begunstigd. De aanvoer van paarden ter markt was talrijk, waaronder zich vele goede en schoone bevonden. Reeds vroeg in den morgen waren vele ingezetenen en vreemdelingen in het ruime veld de Malibaan vereenigd. Dat veld leverde een feestelijk aanzien op, door de menigte van tenten, die daar waren opgeslagen. Aan het ringrijden nam een dertigtal paarden deel, waaronder men vele goede opmerkte. Voor de harddraverij, die ten 2 ure aanving, waren een twintigtal paarden ingeschreven, zoo dat dezelve zeer lustiglijk geweest is. De toevloed van vreemdelingen was zoo groot, dat men bij de meeste stalhouders geen plaats voor de paarden en rijtuigen konde verkrijgen.

* In het 4e nummer van het tijdschrift, uitgegeven door de Vereeniging ter bevordering van fabriek- en handwerknijverheid in Nederland, zijn vermeld de namen der inzenders, die volgens het officieel rapport der verschillende jurij's voor de tentoonstelling te New-York, in aanmerking zijn genomen tot het bekomen van medailles of eervolle vermeldingen. Men verneemt thans echter, dat van wege eene zoogenaamde Vereeniging voor Midden-Europesche invoer van goederen naar Amerika, aan iederen Europeeschen tentoonsteller is aangeboden, de zilveren Amerikaansche medaille van verdienste voor nijverheid en handel tegen vooruitbetaling eener van som 25 dollars. Daar deze medailles echter geene waarde hoegenaamd voor de bezitters kunnen hebben, als zijnde niet door de jurij, voor de tentoonstelling toegewezen, meent men de inzenders hierop te moeten opmerkzaam te maken, ten einde dezen zich niet door schoonschijnde woorden laten verschakken, of in den waan brengen dat dit betaald eermetaal iets gemeens zou hebben met de bekroonings-medailles, door de jurij's toegekend.

* De Min. van Oorlog heeft bekend gemaakt, dat bij de boekhandelaars van Weenen en Mingelen, te 's Gravenhage, en door hunne tusschenkomst in de voornaamste gemeenten des Rijks, tegen den prijs van 1/2 het examen-plaak, is verlijkt gesteld een nieuw omgeval. Tafel toepasselijk op de werken en leveringen voor de dienst der genie, aangenomen bij contracten, goedgekeurd door den Minister van Oorlog.

* Naar wij vernemen, zegt de *Gemeentebode*, heeft Z. M., bij een dezer dagen geponeerd beslist, het goet-geschiedt het reglement op de Koningin-Moeder, de jongste vergadering van de Pruisische Staten te Holland

vastgesteld. Die weigering is gegrond op de bepaling van art. 14, naar luid waarvan dijkgraaf en hoogheemraden ook zouden kunnen zijn hoofden van de waterschappen, in het hoogheemraadschap gelegen. Deze bedenking van het Hooger bestuur, welke nu heeft geleid tot niet-goedkeuring van het reglement, is tijdens de beraadslagingen door eene aanzienlijke minderheid van de Staten-vergadering gedeeld, welke ook die accumulatie van betrekkingen in strijd heeft geacht met alle denkebeelden van administratieve hiërarchie.

Men verneemt dat tot het afnemen der examens der sur-numerairs van de registratie en domeinen, bij Z. M. besluit van 7 Juli 1849, n. 49, vastgesteld, door Z. Exc. den Minister van Fin. tot leden der commissie benoemd zijn, de heeren: J. J. C. Eschautier, hoofd-inspect. der reg. en dom. bij het departement van finantien te 's Gravenhage, als president, W. J. van Bovenal Faure, G. van 't Sant en Mr. C. G. van Sandick, inspecteurs der reg. en dom. te Groningen, Utrecht en Nijmegen, benevens L. R. van Ouwenaar, ontvanger der reg. en dom. te Leiden, als leden, die daartoe in het laatst dezer maand te Amsterdam zullen vergaderen.

Binnen weinige dagen ziet men een kleine promotie bij den plaatselijken staf te gemoot, als ook de pensionering en overplaatsing van eenige officieren van dat wapen. Het is dan wel niet onmogelijk, dat de tractementen eenige wijziging zullen ondergaan.

Van regeringswege zijn ten behoeve der kamers van koophandel en fabrieken verzonden. 1. uit Londen ontvanger opgaven van: a. den in en uitvoer en het verbruik der voornaamste vreemde en koloniale waren; den uitvoer van Britsche en Iersche voortbrengselen; de schepen in den vreemden handel en in de kustvaart gebruikt; alle in het Vereenigd Koninkrijk, gedurende de maand op 5 Aug. geëindigd en de zeven vorige maanden van 1854; b. de hoeveelheden vreemde en koloniale wijnen, met rechten voor binnenlandsech verbruik belast, in elk jaar van 1800 tot 1853 en de bevolktg des Koninkrijks, in elk jaar over hetzelfde tijdvak, 2. eene bekendmaking van de algemeen directie der riviertolten in Hannover van 25 Aug. j. wegens de betaling van den Elbe tot boven Hamburg en Hamburg, en de tolken op de Wezer.

Te Schiedam is de Zondag rustig voorbijgaan. De rijdende artillerie staat thans onder kommando van kapitein von Pessel, en de luit. Hooft en Taets van Amerongen.

Het huis aan den Oosthoek van de groote Brantsteeg en Boompjes te Rotterdam is uit de kas van het Binnen-loodwezen, voor f 16,000 aangekocht. Dit huis is bijzonder gunstig gelegen, en zal doelmatig worden ingerigt in het commissariaat enz. en aldaar worden gevestigd.

De *Amst. Ct.* besigt, dat het eten van garnalen tegenwoordig natteig is. Twee meitschen zijn er te Amsterdam aan bezweken, en 9 personen zijn derwege in liefdadigheids-gestichten behandeld.

Tot wethouders zijn in de volgende gemeenten benoemd: Te Deventer de heer S. van Delden Pz., te Zwolle de heer W. P. Hubert, te Hilversum de heer Jhr. A. W. Janssens, te Hoorn de heer J. G. Pabst Rutgers, te Grave de heer R. J. N. Walter, te Bolsward de heer J. Bouma, te Dokkum de heer A. Posthumus, te Franeker de heer M. G. Schot, te IJlvingen de heer A. J. Rodenhuis, te Goes de heer G. H. Kakebeke; te Zutphen de heer van Lohen Sels, te Nijmegen de heer Dr. A. W. van Roggen, te Eekhuizen de heer J. de Koningh, te Edam de heer H. Costerus, te Sneek de heer H. Clz. Wouda, te Hoogeveen de heer H. Berghuis, te Apeldoorn E. J. Muller, te Bréda Mr. C. Pels Rijcken.

Den 7 dezer is te Dragten eene vrouw bevallen van drie welgeschapene kinderen, twee zoonjes en een dochterje. De moeder en kinderen zijn zeer welvarende.

Men meldt uit Groningen dat voor de geldleening, die gemeente van f 50,000, ter verdere voltooiing, van de stedelijk gaz-fabriek de openstelling heeft plaats gehad en dat er dadelijk voor eene som van 183,000 is ingeschreven, waarna de inschrijving is gesloten geworden.

Wij ontleenen aan een particulier schrijven uit Maastricht een lofw aardigen trek van mildheid, door den heer Marcella, kapitein, kommanderende de marchaude in het Limburgsche begaan. Eenige dagen geleden, had een brigadier, in het dorp Beek gestationneerd, het ongeluk, f 190 te verliezen, eene som, hem uitgereikt, tot betaling van het traktement voor zijne brigade, over de maand Augustus. Dit verlies trof den man te meer, naardien hij is huisvader van een talrijk gezin. Doch, de heer Marcella, diep daardringen van den ongelukkigen toestand, waarin zich een zijner onderhoorigen bevond, heeft de geheele som, uit eigen fondsen, cadeau gegeven. Naar men wil, is dit niet de eerste keer, dat de heer Marcella zich op deze wijze veler hoogachting verworft. (M. C.)

Steenwijk, 9 September. De oogst welke thans ten gevolge van het voor de inoogting zoo gunstig weder, met uitzondering van eenige partijtjes late haver en boekweit geheel bidden is, komt in deze en onldigende gemeenten de noodkende uitkomsten op: Rogge van 26 tot 28 Ned. mudden per bunder. Zonergerst naar gelang der gronden van 30 tot 50 zelfs 55 mud per bunder. Haver en boekweit nog niet genoegzaam bekend, echter is de opbrengst dezer vruchtsoorten zeer rijk. Groene erwten van 18 tot 30 en meer mudden per

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage